

Sesijas dokuments

B8-0178/2016

1.2.2016

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/
Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos
paziņojumu,

saskaņā ar Reglamenta 123. panta 2. punktu

par stāvokli Lībijā
(2016/2537(RSP))

*Victor Boștinaru, Knut Fleckenstein, Ana Gomes, Richard Howitt,
Pier Antonio Panzeri, Nikos Androulakis, Zigmantas Balčytis,
Hugues Bayet, Brando Benifei, Goffredo Maria Bettini, José Blanco López,
Vilija Blinkevičiūtė, Nicola Caputo, Andi Cristea, Miriam Dalli, Viorica
Dăncilă, Nicola Danti, Isabella De Monte, Tanja Fajon, Eugen Freund,
Doru-Claudian Frunzuliță, Eider Gardiazabal Rubial, Enrico Gasbarra,
Neena Gill, Theresa Griffin, Enrique Guerrero Salom, Sergio Gutiérrez
Prieto, Cătălin Sorin Ivan, Liisa Jaakonsaari, Kshetu Kyenge, Miltiadis
Kyrkos, Javi López, Juan Fernando López Aguilar, Andrejs Mamikins,
Costas Mavrides, Marlene Mizzi, Luigi Morgano, Alessia Maria Mosca,
Victor Negrescu, Momchil Nekov, Péter Niedermüller, Demetris Papadakis,
Vincent Peillon, Pina Picierno, Tonino Picula, Kati Piri, Miroslav Poche,
Soraya Post, Gabriele Preuß, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Tibor Szanyi,
Marc Tarabella, Elena Valenciano, Julie Ward, Josef Weidenholzer, Carlos
Zorrinho*
S&D grupas vārdā

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par stāvokli Lībijā
(2016/2537(RSP))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Lībiju, jo īpaši 2011. gada 15. septembra¹, 2012. gada 22. novembra², 2014. gada 18. septembra³ un 2015. gada 15. janvāra rezolūcija⁴,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos Federikas Mogerīni 2015. gada 30. aprīļa, 26. un 27. maija, 30. jūnija, 12. jūlija, 17. augusta, 13. un 22. septembra, 9. oktobra un 19. un 26. novembra, kā arī 2016. gada 7. janvāra paziņojumu,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2015. gada 11. maija, 20. jūlija, 12. oktobra, 4. novembra un 14. un 17. decembra, kā arī 2016. gada 8. janvāra piezīmi,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos ES vārdā sniegto deklarāciju par Lībijas politiskās vienošanās parakstīšanu 2015. gada 17. decembrī,
- ņemot vērā Ārlietu padomes 2014. gada 30. augusta, 20. oktobra, 17. un 18. novembra un 15. decembra, 2015. gada 19. janvāra, 9. februāra, 16. marta un 12. oktobra, kā arī 2016. gada 18. janvāra sanāksmes secinājumus,
- ņemot vērā Amerikas Savienoto Valstu, Apvienotās Karalistes, Francijas, Itālijas, Spānijas un Vācijas 2015. gada 17. februāra kopīgo paziņojumu par Lībiju, kā arī Alžīrijas, Amerikas Savienoto Valstu, Apvienotās Karalistes, Apvienoto Arābu Emirātu, Francijas, Itālijas, Kataras, Marokas, Spānijas, Tunisijas, Turcijas, Vācijas un Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2015. gada 19. oktobra kopīgo paziņojumu;
- ņemot vērā ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1970(2011), 1973(2011), 2174(2014), 2259(2015) un 2216(2015),
- ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra 2015. gada 26. februāra ziņojumu par ANO Atbalsta misiju Lībijā (*UNSMIL*),
- ņemot vērā 2015. gada 17. decembrī *Skhirat*, Marokā parakstīto Lībijas politisko vienošanos par nacionālās saskaņas valdības (NSV) izveidi,
- ņemot vērā *UNSMIL* 2014. gada 4. septembra ziņojumu par cilvēktiesību stāvokli Lībijā

¹ OV C 51 E, 22.2.2013., 114. lpp.

² OV C 419, 16.12.2015., 192. lpp.

³ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0028.

⁴ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0010.

un tā 2014. gada 27. decembra un 2015. gada 12. janvāra un 16. novembra atjauninājumu,

- ņemot vērā 1949. gada Ženēvas konvencijas un to 1977. gada papildu protokolus un bruņota konflikta pušu pienākumu ievērot starptautiskās humanitārās tiesības un panākt to ievērošanu jebkurā situācijā,
 - ņemot vērā Padomes 2013. gada 22. maija Lēmumu 2013/233/KĀDP par Eiropas Savienības Integritātes robežu pārvaldības palīdzības misiju Lībijā (*EUBAM Libya*)¹,
 - ņemot vērā to, ka 2015. gada 4. novembrī *Martin Kobler* tika iecelts par ANO ģenerālsekretāra īpašo pārstāvi Lībijā,
 - ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 12. marta rezolūciju par 2013. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā², 2015. gada 17. decembra rezolūciju par 2014. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā³ un 2015. gada 9. jūlija rezolūciju par drošības problēmām Tuvo Austrumu un Ziemeļāfrikas reģionā un izredzēm uz politisko stabilitāti⁴,
 - ņemot vērā 2015. gada 13. decembra Romas paziņojumu par atbalstu nacionālās saskaņas valdībai kā vienīgajai likumīgajai Lībijas valdībai;
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā Lībijas politiskā vienošanās ir unikāla iespēja sākt risināt nestabilo situāciju Lībijā un izbeigt tās iedzīvotāju ciešanas, kā arī veidot demokrātisku un pilsonisku valsti, balstoties uz nacionālo vienprātību;
- B. tā kā Lībijas dialogā politiska risinājuma rašanā ir iesaistījušies nozīmīgi Lībijas demokratizācijas procesa dalībnieki, tostarp Pārstāvju palātas, Vispārējā nacionālā kongresa un Pārejas perioda nacionālās padomes locekļi; tā kā citas neatkarīgas ieinteresētās personas, piemēram, pašvaldības, politiskās partijas, cilšu vecākie un sieviešu organizācijas deva ieguldījumu, lai veicinātu patiesu izlīgumu;
- C. tā kā Lībijas politiskās vienošanās mērķis ir nodrošināt Lībijas tautas demokrātiskās tiesības, izveidot vienprātības valdību, pamatojoties uz varas dalīšanas principu, un dot iespēju valsts iestādēm, piemēram, nacionālās saskaņas valdībai, risināt visas problēmas, ar ko saskaras Lībija un tās iedzīvotāji;
- D. tā kā attiecīgajās ANO Drošības Padomes rezolūcijās *Daesh*, *Ansar Al Sharia* un *Al Qaeda* — visas tās darbojas arī Lībijas teritorijā — tiek klasificētas kā teroristu organizācijas;
- E. tā kā aizvien pieaugošā vardarbība un nestabilā politiskā vide Lībijā ir pasliktinājusi valsts pārvaldību, cilvēktiesību ievērošanu un humanitāro situāciju; tā kā 2016. gada

¹ OV L 138, 24.5.2013., 15. lpp.

² Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0076.

³ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0470.

⁴ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0271.

janvārī ANO Bēgļu aģentūra (*UNCHR*) lēsa, ka Lībijas teritorijā ir pārvietoti apmēram 435000 cilvēku; tā kā Lībija, joprojām mitinās simtiem tūkstošu bēgļu un patvēruma meklētāju no dažādām valstīm, daudzi no kuriem dzīvo bīstamos apstākļos; tā kā Lībija ir kļuvusi par cilvēku tirdzniecības tranzītvalsti, kā rezultātā tūkstošiem cilvēku, mēģinot pāri Vidusjūrai nonākt Eiropā, ir gājuši bojā;

- F. tā kā Lībijā joprojām plosās vardarbība, risinās daudzi bruņoti konflikti, zemas intensitātes karadarbība un ārvalstu atbalstīts surogātkarš, kas skar vairākus reģionus un sekmē vispārēju likumības un kārtības sabrukumu; tā kā tiek veikti arvien jauni starptautisko cilvēktiesību un humanitāro tiesību pārkāpumi, plaši ir izplatīta ļaunprātīga izturēšanās, piemēram, nāves soda izpilde bez tiesas lēmuma un citas slepkavības, patvaļīga aizturēšana, spīdzināšana un cita nežēlīga, necilvēcīga vai pazemojoša izturēšanās, un tas var tikai aizkavēt šīs vienošanās īstenošanu un iedragāt demokrātiskās pārejas procesu,
1. atzinīgi vērtē to, ka ir parakstīta Lībijas politiskā vienošanās par nacionālās saskaņas valdības (NSV) kā vienīgās likumīgās valdības, kas sastāv no Padomes prezidentūras, kuru vada *Fayez al-Sarraj*, un Ministru kabineta, un ko atbalsta citas valsts iestādes, tostarp to Pārstāvju palāta un Valsts padome, izveidi;
 2. mudina Pārstāvju palātu un tās Prezidentūru, izrādīt gatavību uz kompromisiem un turpināt diskusijas par Ministru kabineta sarakstu, lai apstiprinātu nacionālās saskaņas valdību, kā tas paredzēts Lībijas politiskajā vienošanā;
 3. uzsver, ka Lībija ir atbildīga par Lībijas politisko vienošanās īstenošanu; uzsver, cik svarīgi ir to īstenot labticīgi, ar noturīgu politisko gribu un iekļautību; norāda, ka šīs vienošanās pilnīga īstenošana nodrošinās nepieciešamos instrumentus, lai risinātu neatliekamos izaicinājumus saistībā ar valsts iestāžu reformēšanu un izveidi, tiesiskuma stiprināšanu, terorisma apkarošanu, cilvēktiesību stāvokļa uzlabošanu, migrācijas problēmas risināšanu, cilvēku tirdzniecības apkarošanu un ekonomikas izaugsmes veicināšanu;
 4. pilnībā atbalsta ANO ģenerāļsekretāra īpašā pārstāvja Lībijā *Martin Kobler* starpniecības centienus, lai palīdzētu rast Lībijas vadītu politisku risinājumu, sarunu ceļā panākot vienošanos, kas atrisinās šo krīzi un nodrošinās vienotību, pārvaldāmību, stabilitāti un mieru; šajā sakarībā uzskata, ka nacionālā izlīguma process ir būtisks, lai Lībijā sabiedrībai nodrošinātu mierīgu, demokrātisku un iekļaujošu nākotni, un mudina starptautisko sabiedrību, jo īpaši ANO, virzīt šo procesu ar efektīvu ES atbalstu; aicina ES noteikt sankcijas, piemēram, iecelošanas aizliegumu un aktīvu iesaldēšanu pret personām un organizācijām, kas boikotē Lībijas politisko vienošanos;
 5. pauž solidaritāti ar Lībijas iedzīvotājiem un stingri nosoda jebkādu vardarbību un teroristu uzbrukumus, tostarp arī pēdējā laikā notikušos, un cilvēktiesību pārkāpumus un nelikumības, ko izraisa karadarbība un militārās operācijas; pauž nopietnas bažas par Lībijas civiliedzīvotāju un visu migrantu, emigrantu un Lībijā nonākušo bēgļu ciešanām; norāda, ka karadarbības rezultātā Lībijā ir gājuši bojā simtiem civiliedzīvotāju, notikusi masveida pārvietošana un izveidojušies īpaši smagi humanitārie apstākļi; atkārtoti pauž atbalstu Starptautiskajai Krimināltiesai (*ICC*) tās centienos palīdzēt atjaunot tiesu sistēmu, un pauž gatavību sadarboties ar to, lai izbeigtu nesodāmību par vissmagākajiem noziegumiem; uzskata, ka ir ļoti svarīgi, lai visas

attiecīgās puses Lībijā sadarbotos ar ICC;

6. atgādina, ka visām pusēm Lībijā ir jāapņemas vienmēr aizsargāt civiliedzīvotājus un ka pret visām aizturētajām personām būtu jāizturas saskaņā ar starptautiskajām cilvēktiesībām un humanitārajām tiesībām; atgādina, ka uzbrukumi, kas ar nodomu tiek vērsti pret darbiniekiem, kuri saskaņā ar ANO Statūtiem ir iesaistīti humanitārās palīdzības sniegšanā vai miera uzturēšanas misijās, kas paredzētas, lai aizsargātu civiliedzīvotājus vai civilos objektus atbilstīgi starptautiskajām bruņoto konfliktu tiesībām, ir uzskatāmi par kara noziegumiem saskaņā ar Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtiem;
7. aicina kaimiņvalstis un reģionālos dalībniekus atturēties no darbībām, kas varētu pastiprināt šķelšanos un traucēt Lībijas demokrātisko pāreju, kā arī pilnībā atbalstīt nacionālo saskaņas valdību kā vienīgo likumīgo Lībijas valdību; norāda, ka tie, kuri aktīvi darbojas, lai radītu šķēršļus nacionālajai saskaņas valdībai, pārkāpj Drošības padomes rezolūcijas par Lībiju un viņiem jāreķinās ar savas darbības izraisītajām sekām; uzskata, ka ES būtu jāizmanto savi kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) un citās politikas jomās, piemēram, tirdzniecības un sadarbības jomā, paredzētie diplomātiskie un ārpolitiskie instrumenti, lai mudinātu Tuvo Austrumu un Ziemeļāfrikas reģiona valstis konstruktīvi iesaistīties Lībijā notiekošajā pārejas procesā; uzskata arī, ka ES un tās dalībvalstīm būtu jāpārtrauc klusēšana par to, ka daži šā reģiona dalībnieki sniedz atbalstu Lībijā karojošajām pusēm un teroristu grupas un izmanto Lībijas teritorijas savu surogātkaru vešanai; pauž gandarījumu par Alžīrijas, Tunisijas un Marokas sniegto atbalstu un atgādina, cik liela nozīme stabilitātes un drošības garantēšanai šajā reģionā ir stabīlai Lībijai;
8. aicina visas dalībvalstis pilnībā atbalstīt par Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos centienus un sadarboties ar Lībijas iestādēm, ES un *UNSMIL*, izstrādājot koordinētu pasākumu kopumu, lai atbalstītu nacionālās saskaņas valdību, ievērojot Lībijas prioritātes un pieprasījumus; turklāt aicina ES dalībvalstis atturēties no tādu valsts politikas nostādņu un darbību īstenošanu Lībijā, kas var būt pretrunā ar ES un starptautiskajiem centieniem; uzskata, ka ES ir liela atbildība par rehabilitācijas, atjaunošanas un demokrātiskās pārejas procesu Lībijā, un ir pārliecināts, ka tikai ar saskaņotu, vienotu un rūpīgi izstrādātu Eiropas stratēģiju ES varēs pastāvīgi un pozitīvi sekmēt mieru un stabilitāti Lībijā; šajā sakarībā norāda, ka ļoti svarīgs ir atbalsts drošības sektora reformai (DSR), lai nodrošinātu demokrātisku pārvaldību un to, ka ES dalībvalstis ir gatavas uzņemties saistības pilnībā atbalstīt šos centienus, pamatojoties uz Lībijas iestāžu pieprasījumu; norāda, ka tas pilnībā atbilst pašas Eiropas drošības vajadzībām un interesēm;
9. atzinīgi vērtē ES paziņojumu par palīdzības paketi EUR 100 miljonu apmērā; tomēr uzsver, ka ir svarīgi dubultot humānajai palīdzībai piešķirtos līdzekļus, lai apmierinātu to cilvēku vissteidzamākās vajadzības, kurus ir smagi skāris Lībijā notiekošais konflikts; uzsver nepieciešamību piešķirt līdzekļus, lai palīdzētu humānās palīdzības organizācijām labāk izvērtēt situāciju un uzlabot spēju apmierināt uz vietas konstatētās vajadzības; norāda, ka, tiklīdz nacionālā saskaņas valdība iegūs varu, tā būs tiesīga atgūt Lībijas aktīvus, kas glabājas ārzemēs kopš Kadafi valdīšanas laika;

10. atgādina par Parlamenta galveno nozīmi attiecībā uz šīs krīzes politisku risinājumu; uzsver, ka Eiropas Parlamenta struktūrvienības un tā deputāti var dalīties pieredzē ar Lībijas pārstāvjiem, lai atbalstītu viņus, rīkojot iekļaujošu politisko dialogu;
11. pauž nopietnas bažas par pieaugošo apdraudējumu, ko Lībijas suverenitātei, valsts vienotībai un demokrātiskai pārejai rada teroristu grupas; atkārtoti pauž stingro nosodījumu attiecībā uz ekstrēmismu, terorismu un vardarbību visās tās formās un izpausmēs neatkarīgi no to motivācijas; uzsver nepieciešamību palīdzētu nacionālās saskaņas valdībai reaģēt uz apdraudējumu Lībijas drošībai un atbalstīt jauno valdību cīņā pret *Daesh*, *Ansar al-Sharia* un visām ar *Al-Qaeda* saistītajām grupām, kas darbojas Lībijā; atzinīgi vērtē lēmumu izveidot pagaidu drošības komiteju, lai veicinātu to drošības pasākumu īstenošanu, kas noteikti Lībijas politiskajā vienošanā;
12. joprojām pauž bažas par ieroču, munīcijas un sprāgstvielu izplatīšanu un ieroču kontrabandu, kas apdraud iedzīvotājus, kā arī Lībijas un visa reģiona stabilitāti; ar dziļām bažām norāda uz teroristu darbības koncentrēšanos Lībijas dienvidos un pastāvošo risku, ka šī teritorija var kļūt par *Daesh* treniņu bāzi, ja netiks veikti tūlītēji pasākumi; norāda, ka Eiropas drošības interesēs ir palīdzēt Lībijas iestādēm to centienos izskaust teroristus visā valsts teritorijā; apturēt ieroču plūsmas, atsavināt visus privāto grupu rīcībā esošos ieročus un atbruņot visus bruņotos grupējumus vai noziedznieku tīklus, kas darbojas Lībijā vai caur to;
13. uzsver nepieciešamību nekavējoties rīkoties, lai likvidētu visas bruņotās grupas, samazinātu ieroču ieplūdi valstī, veiktu tiešākus pasākumus pret reģionālajiem dalībniekiem, kuri veicina konfliktu, piegādājot ieročus vai sniedzot citu militāro atbalstu; pauž nopietnas bažas par to, ka ieroču sūtījumi uz Lībiju varētu nonākt nepareizajās rokās; atkārtoti apstiprina, ka nacionālās saskaņas valdībai jābūt vienīgajai struktūrai, kam saskaņā ar Lībijas starptautiskajām saistībām, tostarp Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes attiecīgajām rezolūcijām, ir pilnvaras importēt ieročus un munīciju; uzsver nepieciešamību izveidot vienotu un stabilu valsts armiju, ko pārrauga nacionālās saskaņas valdība un kas spēj kontrolēt visu Lībijas teritoriju un tās teritoriālos ūdeņus, aizsargāt tās robežas un cīnīties pret iekšējiem un ārējiem draudiem;
14. atgādina par ES stingro apņemšanos atbalstīt Lībijas suverenitāti, neatkarību un teritoriālo integritāti; atgādina par ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 2174 (2014) un Nr. 2213 (2015), ar kurām tiek paplašinātas pašreizējās pret Lībiju vērstās starptautiskās sankcijas, nosakot kriminālatbildību tām personām, kuras iesaistās vai atbalsta darbības, kas “apdraud mieru, stabilitāti vai drošību Lībijā vai pretojas politiskās pārejas procesam vai grauj tā sekmīgu pabeigšanu;
15. uzsver nepieciešamību ar nacionālās saskaņas valdības palīdzību nodrošināt neitralitāti un neatkarību no finanšu iestādēm un naftas ieguves uzņēmumiem, jo īpaši no Lībijas Centrālās bankas (*Central Bank of Libya*), Nacionālās naftas korporācijas (*National Oil Company*) un Lībijas Investīciju iestādes (*Libyan Investment Authority*); uzsver nepieciešamību nodrošināt, ka šīs iestādes darbojas pārredzami un atbildīgi, tostarp lai nodrošinātu nozagto valsts aktīvu atgūšanu par labu visai Lībijas tautai un tās demokrātiskajai valdībai;
16. atkārtoti aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos pārskatīt Eiropas Savienības robežu palīdzības misijas

(EUBAM) Lībijā, kas pašlaik ir apturēta un izvietota Tunisijā, pilnvaras, lai ņemtu vērā nestabilo situāciju šajā valstī un izveidotu pienācīgi koordinētu KĀDP misiju, kas darbotos kopā ar nacionālās saskaņas valdību, ANO un reģionālajiem partneriem; uzskata, ka KĀDP misijas mērķim vajadzētu būt palīdzēt īstenot Lībijas politisko vienošanos, prioritāti piešķirot drošības sektora reformai un atbruņošanas procesam, demobilizācijai un reintegrācijai, un tai būtu jāreaģē arī uz citām ar iekļaujošu pārvaldību saistītām neatliekamām vajadzībām;

17. uzskata, ka ir nepieciešams rūpīgu izvēlēties izdevumu jomas, ņemot vērā nestabilitāti, kas raksturīga daudzām Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm, un pārskatīt Eiropas kaimiņattiecību politiku (EKP); pauž pārliecību, ka Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumentā (EKPI) 2014. – 2020. gadam kā prioritāti vajadzētu iekļaut darbības, kuru mērķis ir atbalstīt pārejas procesa sociālekonomiskos apstākļus, tostarp darbvietu radīšanu un arodmācības Lībijas jauniešiem un sievietēm, starpkultūru un starpreliģiju dialogu un tehniskās zināšanas robežu uzraudzības uzlabošanai;
18. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Lībijas nacionālās saskaņas valdībai, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram, Arābu valstu līgai un Āfrikas Savienībai.